

IN MEMORIAM

Prof. dr. Ivo Borković**(30. 1. 1933. - 28. 1. 2005.)**

Profesor Ivo Borković rođen je 30. 1. 1933. godine u Sinju. Osnovnu i srednju školu završio je u Makarskoj, a na Pravnom fakultetu u Beogradu diplomirao je 1959. godine. Do 1962. godine radio je u svojstvu tajnika u tadašnjoj Općini Makarska, a od 1962. godine na Pravnom fakultetu u Splitu. Doktorirao je na Pravnom fakultetu u Zagrebu 1965. godine disertacijom *«Ustavnosudska kontrola općenormativnih akata uprave»*.

Profesor Borković je bio vrstan pravni pedagog. To ne začuđuje kada se na umu ima činjenica da je toj strani svoje djelatnosti sveučilišnog nastavnika posvetio isto toliko pažnje kao i znanstvenom radu. Svjedoče tomu, osim redovnog rada sa studentima na Pravnom fakultetu u Splitu, bezbrojna predavanja održana na Pravnom fakultetu u Rijeci, te na Pravnom fakultetu u Mostaru, predavanja na poslijediplomskom studiju u Zagrebu i Osijeku. Predavao je također na sveučilištima u Mađarskoj i SAD.

Profesor Borković je obavljao i niz društvenih funkcija na Pravnom fakultetu u Splitu i izvan njega. Na Fakultetu je, uz ostalo, bio prodekan, predsjednik savjeta (tri mandata), dekan (1976. - 1978. i 1996. - 1998.), te voditelj poslijediplomskog studija i voditelj niza znanstvenih projekata. Bio je rektor Sveučilišta u Splitu, članom Konferencije rektora Europe, Izvršnog biroa Konferencije rektora zemalja Sredozemlja, Pravnog savjeta Sabora RH, predsjednik Matične komisije za područje prava Zajednice Sveučilišta Hrvatske, član Predsjedništva Instituta za ljudska prava u Novom Vinodolskom, Odbora za Ustav i poslovnik HDS-a, savjetnik Ustavnog suda RH i dr.

Od 1969. godine ekspert UN za organizaciju državne uprave. Počasni je građanin Indianapolisa, SAD. 1982. godine je za svoj znanstveni rad dobio Nagradu općine Split za znanost a 1984. godine i najvišu državnu nagradu za znanost. Dobitnik je Povelje Zajednice sveučilišta Hrvatske, medalje *«Universita degli studi di Trieste»*, Plakete National Technical University of Athens i niza drugih priznanja.

Objavio je velik broj znanstvenih i stručnih radova iz oblasti javnog i upravnog prava. Kako ovdje nije moguće ni ukratko prikazati cjelokupni znanstveni opus profesora Borkovića, navest ćemo samo njegove najistaknutije knjige: *Upravno pravo* (više izdanja, posljednje izdanje 2002.), *Službeničko pravo* (1999.) i *Nomotehnika* (1997.), ostavljajući po strani veliko bogatstvo objavljenih članaka u domaćoj i stranoj pravnoj periodici. Čitatelj radova profesora Borkovića ne može bez divljenja promatrati njegovo djelo, ugrađeno u temelje suvremene teorije upravnog prava, djelo kroz koje se jasno očituje intelektualna snaga koja je tu teoriju oblikovala. Kada se tome pridodaju erudicija i pravna kultura koje su prožimale njegova predavanja, kristalna jasnoća izlaganja u njegovim radovima, te nesumnjiv utjecaj koji su njegovi stavovi izvršili na našu judi-

katuru i legislativu, ne možemo se oteti asocijaciji na poznatu tvrdnju da se u malim narodima rađa samo jedan veliki stručnjak za pojedino znanstveno područje u jednom stoljeću, te da život i rad profesora Borkovića na ovim našim prostorima u velikoj mjeri potvrđuju njezinu ispravnost.

Mr. sc. Snježana Pehar, asistent Pravnog fakulteta u Mostaru